

AKO BY SI SA PREDSTAVILA AKO HEREČKA?

Som asi jediná slávka, ktorej hovoria aj Sisa. :) Pochádzam z Prešova. Vyštudovala som herectvo na Akadémii umení v Banskej Bystrici. Okrem divadla ma môžete stretnúť aj v nemocniciach, kde ako zdravotná klaunka (pod menom Doktorka Kvetuša Presadená) prinášam smiech deťom v rámci združenia Červený nos. Venujem sa aj chodúľovaniu a žonglovaniu. Do bábkového divadla som nastúpila v novembri 2024.

NA ČO SI POČAS SVOJEJ DOTERAJŠEJ HERECKEJ DRÁHY NAJVIAC HRDÁ?

Aj keď moja herecká/umelecká kariéra zatiaľ netrvá extra dlho, už som stihla byť súčasťou rôznych zaujímavých projektov a účinkovať v rôznych inscenáciách. Hrdá som asi na všetky príležitosti rovnako, pretože každá mala na mňa veľký vplyv vzhľadom na dané životné obdobie.

ČO ŤA NA HERECTVE NAJVIAC BAVÍ ALEBO NAPÍŇA?

Na tejto profesii ma najviac baví rôznorodosť a úplný opak stereotypu, ktorý by som nezniesla. Každý deň mi práca prinesie nové dobrodružstvá, rozvíja moju kreativitu a núti ma byť stále aktívnu. Zároveň ma na herectve baví to kúzlo, že môžem byť stále niekým iným, no súčasne vždy ostávam sama sebou.

ČO SI MYSLÍŠ, ŽE DIVADLO DOKÁŽE POVEDAŤ ĽUDOM DNES?

Divadlo po celé veky odovzdáva ľuďom veľmi veľa – odpovedá na dôležité otázky alebo dôležité otázky kladie, aby si na ne divák odpovedal, alebo sa aspoň zamyslel. A tak je to určite aj dnes. Divadlo by, podľa mňa, nemalo byť o relaxe a oddychu, ale malo by nás nútiť premýšľať.

ČO SI MYSLÍŠ, ŽE DIVADLO DOKÁŽE POVEDAŤ ĽUDOM DNES?

Divadlo po celé veky odovzdáva ľuďom veľmi veľa – odpovedá na dôležité otázky alebo dôležité otázky kladie, aby si na ne divák odpovedal, alebo sa aspoň zamyslel. A tak je to určite aj dnes. Divadlo by, podľa mňa, nemalo byť o relaxe a oddychu, ale malo by nás nútiť premýšľať.

MÁŠ NEJAKÝ OSOBNÝ RITUÁL PRED PREDSTAVENÍM?

Pred predstavením nemám žiaden špeciálny rituál, no väčšinou sa rozcvičím. Najprv hlasová rozcvička, potom si ponatáhujem telo – ruky, nohy, krk, a aby som na javisku „nebreptala“, rozcvičujem aj rečové orgány rôznymi artikulačnými cvičeniami.

KEBY SI NEBOLA HEREČKA, ČÍM BY SI BOLA?

Určite by som robila niečo kreatívne. Keďže veľmi rada šijem a kadečo vyrábam, rada pracujem aj s drevom alebo kožou... Pravdepodobne by som teda bola hand-made tvorca na plný úväzok. Mám ale aj taký malý sniček o vlastnej kaviarničke. Tak ak by som nebola herečka, možno by som si splnila aj tento sen. Alebo by som pracovala so zvieratkami...? Na ranči pri koňoch. Alebo by som pomáhala opusteným psíkom. Kto vie :) Nakoniec by som sa asi ani nevedela rozhodnúť čo skôr... ako aj teraz.

AKÁ JE TVOJA „SUPERSCHOPNOSŤ“ NA JAVISKU – ALEBO ČO TI ĽUDIA NAJČASTEJŠIE CHVÁLIA?

Neviem, či je to „superschopnosť“, ale raz mi jeden režisér povedal, že na javisku pôsobím prirodzene a skromne. Nuž, snažím sa toho držať. :)

PREZRAĎ O SEBE NIEČO, ČO BY O TEBE DIVÁCI MOŽNO NEVEDELI, RESP. NEČAKALI.

Bývam hanblivá. Čo je na herečku častokrát nečakaná vlastnosť. Už som sa ju naučila ovládať, ale v spoločnosti, kde nepoznám veľa ľudí, sa ešte stále viem cítiť nesvoja. Dokážem chodiť po lane (slackline), mám rada adrenalínové športy (skákala som z lietadla, leziem po skalách) a milujem lietanie – ak by som si mohla vybrať superschopnosť, chcela by som vedieť lietať.